

[Trafikministeren]

ses og må løses ved en henvendelse til kommunen eller i sidste instans til Trafikministeriet, der er klagemyndighed i sådanne sager.

Forslaget om at udbetale en standarderstatning til erhvervsdrivende, når adgangsforholdene midlertidigt er forringet, betyder, at der skal betales erstatning efter en summarisk regel på et område, hvor der i dag helt konkret tages stilling til erstatningskrav af enten domstole eller af særlige erstatningsfastsættende myndigheder. Der er også gode grunde til at se helt konkret på sådanne erstatningskrav, hvis resultaterne skal blive rimelige for begge parter. I forvejen hænger krav om erstatning for midlertidige ulemper under vejarbejder sammen med andre erstatningskrav, f.eks. vedrørende arealafståelse.

Når man vurderer krav fra en erhvervsdrivende om erstatning for ulemper, er det rimeligt at vurdere, om der overhovedet er tale om, at ulemperne har medført et tab, eller om nedgangen i omsætningen skyldes helt andre forhold.

Man kan også vurdere de fordele, som anlægget medfører for ejendommen. Er det rimeligt at betale erstatning, hvis der er tale om ulemper i forbindelse med ledningsarbejder, der giver den handlende bedre forsyning af el, af gas eller af varme? Skal der betales erstatning, når vejarbejdet, som det f.eks. var tilfældet på Strandvejen gennem Hellerup, bl.a. har til formål at sikre en gades overlevelse som handelsgade? Skyldes omsætningsnedgangen de midlertidige ulemper under arbejdet? Er den ikke snarere en følge af en ændret udformning af tilkørselsforholdene som led i vejanlægget? Det kan også være tilfældet.

En summarisk erstatningsregel på dette område kan ikke tage stilling til alle disse spørgsmål, som i dag vurderes konkret inden for erstatnings- og naborettens rammer af vej- og ledningsmyndigheder, taksationsmyndigheder og domstole. En enkel, massiv regel vil meget dårligt kunne indpasses i den normale behandling af erstatningskrav på området.

Samtidig må jeg fremhæve det helt principielle udgangspunkt for grundejernes retsstilling i forhold til vejene. Veje er en forudsætning for, at grundejerne kan udnytte deres ejendom, men de får dermed ikke noget erstatningskrav, hvis vejene med tiden undergår forandringer, det være sig varige eller midlertidige.

En erstatningsretlig særregel skulle helst stå i rimeligt forhold til de erstatningsmuligheder, der i øvrigt foreligger for grundejerne ved vej-ombygninger og vejomlægninger. De er forholdsvis beskedne, fordi det i erstatningspraksis er almindeligt antaget, at de goder, der knytter sig til beliggenheden ved en vej – bortset fra retten til at komme ud til offentlig vej – alene er en mulighed og goder, som den handlende ikke vil kunne regne med foreligger i al fremtid.

I overensstemmelse hermed må jeg afvise det foreliggende forslag.

Eva Fatum (S):

Kristeligt Folkepartis beslutningsforslag er delt op i to punkter, nemlig for det første et forslag om kompenserende støtte til erhvervsdrivende, der midlertidigt påføres et driftstab som følge af vejarbejde, ledningsarbejde m.v., for det andet et forslag om at pålægge offentlige myndigheder pligt til at forhåndsinformere borgerne om sådanne vej- og ledningsarbejder. Jeg vil kommentere dem i denne rækkefølge.

Vi kan i Socialdemokratiet have stor sympati for de erhvervsdrivende, der påføres et driftstab af den ene eller den anden årsag, ingen tvivl om det. Men beslutningsforslaget er efter vor mening så løst formuleret, at det er svært at forestille sig lovens rammer og mulige konsekvenser. Kristeligt Folkeparti skriver i bemærkningerne:

»Beslutningsforslaget tager derfor sigte på, at erhvervsdrivende, der på grund af ekstraordinære begivenheder såsom vej- og ledningsarbejde påføres et indtægtstab, kan opnå økonomisk kompensation herfor hos den statslige, amtskommunale eller kommunale myndighed samt andre, der forårsager indtægtstab.«

Jeg vil gerne spørge: Gælder forslaget kun enkeltpersonedejede forretninger? Eller hvordan har Kristeligt Folkeparti tænkt sig at give erstatning til aktie- eller anpartsselskaber og ud fra hvilke beregninger?

Mit næste spørgsmål er: Hvad forstår Kristeligt Folkeparti ved »ekstraordinære begivenheder såsom vej- og ledningsarbejde«? Er »ekstraordinære begivenheder« også omfartsveje uden om den vej, hvor den pågældende erhvervsdrivende har sin forretning? Eller støjgener, f.eks. på grund af etablering af en ny jernbane?